

V rozvodové rozepři vlakového revisora státních drah, přiděleného službou na Slovensko, s jeho manželkou, žijící v Praze, vyměřil jí s o u d p r v é s t o l i c e výživné, vzav za základ celkové příjmy manželovy na Slovensku. R e k u r s n í s o u d výši výživného přiměřeně snížil. D ů v o d y: Z celkových příjmů žalobcových připadá větší částka na přídavky, které pobírá z důvodu, že jest přikázán služebně jako vlakový revisor na Slovensko. Poskytuje-li stát svým zřízencům, konajícím službu na Slovensku, dosti značné přídavky služební, děje se tak zajisté proto, by jim nahradil nepoměrně větší výlohy, jichž, jak jest všeobecně známo, vyžaduje konání služby na Slovensku a které zejména jsou značny u zřízenců, kteří mají rodinu a jichž pobyt tamtéž pouze jest dočasný. Jelikož žalobci ze služebních příjmů jeho zbýti musí tolik, aby mohl službu náležitě zastávat, neodpovídalo této zásadě, byly-li ony mimořádné příplatky prostě připočteny k řádným příjmům pravidelným a z celkové sumy se pak výživné vyměřilo. Při správném postupu měly vyměření prozatímního výživného za základ vzaty býti pouze řádné pravidelné příjmy, při čemž ovšem mohlo přihlíženo býti k tomu, že ony mimořádné příjmy do jisté míry poskytují žalobci možnost, uspořiti něco z příjmů řádných.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu manželky v podstatě z důvodů rekursního soudu.

Čís. 641.

Na základě žaloby, domáhající se výroku, že dlužník jest oprávněn, zhostiti se peněžního závazku, uloženého mu exekucním titulem, zaplacením v korunách rakouských, lze dle § 42 čís. 1 ex. ř. odložití exekuci jen co do částky, o kterou hodnota pohledávky v československé měně převyšuje její hodnotu ve měně rakouské.

(Rozh. ze dne 31. srpna 1920, R I 665/20.)

S o u d p r v é s t o l i c e vyhověl návrhu dlužníkově, by odložena byla exekuce celé vymáhané pohledávky, ježto podal na vymáhajícího věřitele žalobu o určení, že vymáhanou pohledávku jest zaplatiti v korunách rakouských. R e k u r s n í s o u d žádost zamítl. D ů v o d y: Žaloba, o niž dlužník opírá svůj návrh, jest pouhou žalobou určovací. Nesměruje tudíž ani proti nároku jako takovému (§ 35 ex. ř.) ani proti povolení exekuce (§ 36 ex. ř.), aniž týká se přípustnosti dalšího vedení exekuce (§ 39 čís. 5 ex. ř.). Jmenovitě netvrdí se v žalobě, že byla vymáhaná pohledávka zaplacená pokud se týče složena dle § 1425 obč. zák. k soudu. Není tu tedy žádného ze zákonných důvodů, z něhož by bylo lze exekuci odložití. Pro otázku odložení exekuce jest nerozhodno, že o žalobě jest dle § 17, odstavec druhý, ex. ř. jednati u exekucního soudu, ježto byl k ní dán podnět vedením exekuce.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Žalobou, o kterou opírá návrh na odklad exekuce, domáhá se dlužník zjištění, že jest oprávněn sprostiti se závazku, exekucním titulem mu

uloženého, zaplacením v měně německo-rakouské neb v nekolikovaných korunách rakousko-uherských. Jest všeobecně známo, že hodnota čs. koruny jest značně větší, než hodnota koruny rakouské neb rakousko-uherské. Ku zaplacení vymáhané pohledávky v měně rakouské neb rakousko-uherské musel by tudíž dlužník vynaložiti částky co do číslice sice stejné, ale co do hodnoty značně menší, než by činila částka ta ve měně československé. Rozsudek pro dlužníka příznivý měl by tudíž týž účinek, jako kdyby exekuční titul byl prohlášen neplatným neb bezúčinným ohledně částky, o kterou hodnota pohledávky v čs. měně převyšuje hodnotu její v měně rakouské neb rakousko-uherské, poněvadž by ho rozsudek placení této částky sprostil. Důsledkem toho byl by tu podle § 42 čís. 1 ex. ř. důvod k odkladu exekuce co do zmíněné části vymáhané pohledávky. Dlužník navrhuje odklad exekuce ohledně celé pohledávky, poněvadž zaslal věřiteli dlužný peníz v německo-rakouských korunách a věřitel odmítl je přijati. V tomto rozsahu návrh není odůvodněn, poněvadž dlužník se nesproštuje svého závazku tím, že věřitel ocitl se v prodlení s přijetím. Ale ani částečně nebylo lze dovolacímú rekursu vyhověti, poněvadž dlužník neuvedl a nedoložil, která část vymáhané pohledávky by věřiteli nepřislušela, kdyby dlužníkově žalobě bylo vyhověno, a nelze tudíž určit, ohledně které části by bylo exekuci odložit.

Čís. 642.

Přeměna tuzemské odbočky cizozemské společnosti s o. r. na tuzemskou společnost s o. r. nemůže státi se prostě zápisem tuzemského sídla společnosti a výmazem označení odbočka, nýbrž zápisem společenské smlouvy, vyhovující předpisům zákona o tuzemských společnostech s o. r.

(Rozh. ze dne 31. srpna 1920, R I 688/20.)

Rejstříkový soud povolil zápis usnesení společnosti s r. o., že sídlem firmy jest nyní Podmoklí a nikoli Berlín a že jest vymazati označení »tuzemský závod hlavního závodu v Pankově u Berlína«. Rekursní soud zamítl návrh společnosti, by zapsány byly změny, shora uvedené. Důvody: Přeměna tuzemského závodu cizozemské firmy v samostatnou tuzemskou společnost s ručením omezeným mohla by se státi pouze zřízením společnosti, nikoli však pouhým přeložením sídla z Pankova do Podmokel. To plyne z těchto úvah: Při zápisu tuzemského závodu cizozemské společnosti s ručením omezeným má soud zkoumati pouze, jsou-li tu podmínky §§ 107 a násl. zákona ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák., kdežto při zápisu tuzemské společnosti s o. r. má zkoumati podle § 11 cit. zák., zda zákonu odpovídá opověď a její přílohy, jmenovitě společenská smlouva, a jsou-li tu zákonné předpoklady zápisu. Z toho však vyplývá, že cizozemská společnost s r. o., přeměnila-li se v tuzemskou společnost s r. o., musí vyhovovati všem podmínkám zákona ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák., na něž jest vázána právní jsoucnost tuzemské společnosti s r. o., má-li býti zapsána jako společnost tuzemská, jmenovitě, že musí předložiti společenskou smlouvu, odpovídající tuzemským zákonům a opatřením se všemi přílohami, předepsanými tuzemskými zákony, aby ji soud mohl prozkoumati. Těmto podmínkám nebylo